

Име

Държавно лесничество "Елхово", административна принадлежност РУГ - Сливен. Лесоустройствен проект 2001 година, ревизионен период 1990-1999.

Местонахождение

ДЛ "Елхово" носи името на град Елхово, където се намира седалището му. На север от него се намира ДЛ "Ямбол", на запад граничи с ДЛ "Тополовград", на изток с ДЛ "Средец", а на юг е Държавната граница с Република Турция.

Територията на ДЛ "Елхово" се намира в Сливенска област и обхваща изцяло две общини със съответните землищата в тях, а именно:

Община гр.Елхово: град Елхово и селата Борисово, Бояново, Вълча Поляна, Голям Дервент, Гранитово, Добрич, Жребино, Изгрев, Кирилово, Лалково, Лесово, Маломирово, Малко Кирилово, Малък Манастир, Мелница, Пчела, Раздел, Славейково, Строино, Трънково, Чернозем;

Община гр.Болярово: град Болярово и селата Воден, Голямо Крушево, Горска Поляна, Деница, Дъбово, Златиница, Иглика, Камен връх, Крайново, Малко Шарково, Мамарчево, Оман, Попово, Ружица, Ситово, Стефан Караджово, Странджа, Голямо Шарково, Вълчи Извор.

Географско положение

Територията на ДЛ "Елхово" е разположена в Тунджанската хълмиста и нископланинска област. Горите и горските площи са разположени по северните склонове на Дервентските възвишения, южните склонове на Манастирските възвишения, по хълмовете на Бакаджиците и само малка част от тях попадат в Елховското поле. Държавното лесничество има неправилна форма с дължина от север на юг около 41,8 км и ширина от изток на запад около 54,6 км.

Релеф

Районът на ДЛ "Елхово" обхваща западната част на Тунджанско-Странджанската подобласт, която е част от Преходната блоково-разломна област. Състои се от изолирани възвишения (хълмове и ниски планини) и слабо разчленени плоски низини.

Дервентски възвишения

Основната част от горските комплекси (59.2 %) заемат северните склонове на Дервентските възвишения. В морфоложко отношение те са свързани със Странджа в едно цяло, с условна граница една плоска седловина, от която извира Поповската река. Техният нископланински и хълмист релеф е свързан с по-слабото им издигане през Неоген, поради което средната им надморска височина е около 400 м. Билото на Дервентските възвишения е тясно и добре очертано и служи за естествена граница между България и Турция.

Бакаджиците представляват верига от ниски андезитни хълмове, които започват източно от гр.Ямбол, а в ДЛ "Елхово" попада най-северната им част - "Лозенски баир". Те очертават на запад Елховското поле и на югоизток постепенно преминават в Дервентските възвишения. Средната надморска височина е около 300 м.

Манастирските възвишения са образувани от две ясно очертани куполовидни части, разделени от плоска седловина, през която е прекарано шосето Сливен-Тополовград. В лесничеството попада източната част на тези възвишения, чието било очертава северозападната граница с ДЛ "Ямбол".

Елховското поле обхваща долината на река Тунджа и нейните притоци в този район. На изток е очертано от Бакаджиците, а на северозапад - от Манастирските възвишения. Речната долина на Тунджа е образувана предимно през Кватернера, но е наследила и части от Елховския плиоценски езерен басейн. Теренът е равнинен, без големи превишения, средната му надморска височина не превишава 150 м.

Превишенията на територията на ДЛ "Елхово" не са особено големи - около 500 м. Средната надморска височина е 300 м. Най-високата точка се намира на Дервентските възвишения - връх "Гюрген" 556,0 м н.в. Най-ниската точка е на река Тунджа в района на границата с Република Турция – 53,2 м н.в.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	7682,7	24,3
полегато (5-10)	14140,1	44,7
наклонено (11-20)	9203,7	29,1
стръмно (21-30)	598,4	1,9
мн.стръмно (над 31)	20,9	-
Общо:	31645,8	100,0

Хидроложки условия

Слабо нагънатия терен в района на ДЛ "Елхово" не е позволил да се образува много гъста хидрографската мрежа. Голяма част от водните течения попадат във водосборния басейн на река Тунджа, но в североизточната част има и такива, които директно се вливат в Черно море.

Река Тунджа е най-голямото водно течение в този район. Тя извира от Средна Стара планина (Троянско-Калоферския дял) и навлиза на територията на лесничеството при местността "Райков азмак", пресича Елховското поле и Дервентските възвишения през красив пролом и излиза от страната. В тази си част реката е широка, пълноводна и силно меандрира през равнинния терен. Около гр.Елхово голяма част от меандрите са изправени, но извивките още личат под формата на широки суходолия, от които се добива пясък и чакъл. Общата дължина на р. Тунджа е 405,2 км (само в България – 349,5 км), а на територията на лесничеството – 51,8 км. Общата площ на водосборния басейн на реката е 7884 кв.км, като 15 % от него попадат в територията на ДЛ "Елхово". Въпреки голямата водосборна площ, годишният отток е сравнително малък. Зимните валежи, голяма част от които падат във вид на дъжд, обуславят по-голям зимен отток с максимум е през март. Най-малките средномесечни отточни количества са през октомври и са свързани със слабо овлажняване в края на лятото и началото на есента.

Някои от по-големите нейни притоци са:

Поповска река е най-големия ляв приток на р. Тунджа и извира в местността "Изворите" от дълбоко окастен варовиков комплекс, заобиколен с вековни габъррови дървета. При с.Малко Шарково на нея е построен язовир "Малко Шарково". Дебитът на реката е непостоянен и през септември-октомври силно намалява, но не пресъхва. Няма пороен характер, поради слабо разчленения терен, през който преминава.

Араплийска река води началото си от най-високата част на Дервентските възвишения. Оформя се като голямо водно течение след водослива с Дервентската река. Северозападно от с.Гранитово се влива в река Тунджа. Както другите реки в района и тя е с непостоянен дебит с максимум през март-април и минимум през октомври. Не пресъхва и няма пороен характер.

Лалковска река не се влива директно в р. Тунджа, а захранва водите на Араплийска река при с. Чернозем.

Мелнишка река събира водите си от землището на с.Вълча поляна, през с.Малко Кирилово и с.Мелница и се влива в река Тунджа. Дължината ѝ е около 14,3 км. В най-долното си течение играе ролята на естествена граница с ДЛ "Тополовград". Тя е сравнително къса река, но не пресъхва през лятото.

Река Калница за разлика от дотук описаните водни течения, е десен приток на река Тунджа. Води началото си от Свети Илийските възвишения извън лесничеството. Към нея се спускат източните склонове на Манастирските възвишения. Преминава почти изцяло през земеделски земи. Влива се в река Тунджа южно от гр.Елхово. Водният ѝ режим е доста по-неблагоприятен от този на левите притоци и често през лятно-есенния сезон водите се губят.

Голямата река е единственото по-голямо водно течение, което директно се влива в Черно море. Води началото си от Бакаджиците и поради това е сравнително маловодна и пресъхва рано през лятото (още през юли-август). Тя е десен приток на Средецка река и по цялото си течение е граница между Елховското и Ямболското лесничество.

За пълноценното оползотворяване на речните води, главно за напояване, в полската част на района са построени мрежа от напоителни канали, резервоари, помпени станции. Част от водните течения са каптирани, за да могат да се използват и за питейни нужди. Основно хидротехническо съоръжение е язовир "Малко Шарково", който

има комплексно предназначение - за напояване, за промишлено и питейно-битово водоснабдяване, за почивка, риболов и риборазвъждане. По поречията на по-малките реки са построени микроязовири и рибарници. В горския фонд попадат няколко микроязовира, гьолове и калища, изградени с ловностопанска цел, каптажи, канали и други водни площи, които оказват непосредствено влияние върху горите около тях. Тектонската дейност на територията на ДЛ "Елхово" е довела до появата на минерални извори с местно значение - с. Стефан Караджово.

Геоложки строеж

Геоложкият строеж и петрографски състав в района на ДЛ "Елхово" е доста разнообразен. Тунджанската хълмиста и нископланинска област представлява част от някогашните Бургаско-Крайцидска и Странджанска синклинала и свързаните с тях структурни образувания.

Дервентските възвишения са част от Западно-Странджанската антиклинала. Ядрото на тази антиклинала е изградено от дълбоко метаморфозирани гранити и гранито-гнайси. Гранитите са с докамбрийска и палеозойска възраст и са вмествени сред по-млади скали като батолити. Разкрити са по билните части на Дервентските възвишения, като образуват тясна гранитна ивица по границата с Турция. Метаморфната мантия на тези гранити се състои от филити, амфиболити, кварцити и мраморни прослойки. Една голяма част от склоновете на Дервентските възвишения са покрити с палеозойски филити и мраморизирани варовици. В полите на Дервентските възвишения се разкриват андезити. В северните части на лесничейството има скални комплекси от същата система. Андезитите и андезитовите лавобречи в районите над с. Малък Манастир по Манастирските възвишения и северно от с. Дъбово на част от Бакаджиците изграждат неголеми разливи сред другите скални пластове.

Диоритите са разпространени успоредно с андезитите в централната част на лесничейството.

През Терциера областта е обхваната от нови нагъвателни движения. Започва издигане на структурните възвишения, при което са се образували система от навлаци и напречни разсеци. Успоредно с издигането на околните възвишения, Елховското поле потъва и се превръща в плиоценски езерен басейн. Скалните комплекси от това време се разделят на: долна част, представлява въгленосна зона от сиви и черни глини, и горна част от бели и жълтеникави пясъци, неправилно редуващи се с алевроитни дребнозърнести пясъчници и зеленикави глини.

Най-новите скални образувания са кватернерни наслаги, които продължават да се развиват и до днес. Те имат широко разпространение по речните тераси на река Тунджа и притоците ѝ. В основата на терасите са полигенните чакъли, които постепенно прехождаат в пясъци с лещи от чакъли.

Климатични условия

Според класификационната схема на Събев и Станев "Климатични райони на България и техният климат" - 1963 година, през територията на ДЛ "Елхово" минава границата между двете климатични области в България - **Европейско-континенталната** и **Континентално-средиземноморската**. Граничната линия от югозапад на североизток приблизително пресича селищата Княжево (на река Тунджа), Маломирово, Болярско и Голямо Крушево. Частта, северно от тази линия, попада в Европейско-континенталната климатична област, Преходно-континенталната климатична подобласт, **Климатичен район на Източна Средна България**, а частта от лесничейството, южно от посочената линия се отнася към Континентално-средиземноморската климатична област, Южнобългарската климатична подобласт, **Бранишко-Дервентски климатичен район**.

Климатичен район на Източна Средна България

Този район е много обширен и в него попадат Манастирските възвишения, част от Бакаджиците и Елховското поле. Теренът е доста хомогенен и представлява равнина с ниски възвишения, със средна надморска височина 100-200 м. Само в западната част равнинният терен преминава в хълмист по южните склонове на Манастирските възвишения с надморска височина до 400 м. Климатът тук е доста топъл. Зимата е мека, пролетта започва рано и е сравнително топла, лятото е горещо, а есента е по-топла и от пролетта. Средната температура за януари е около 0°C, с чести затопляния под влияние на Средиземноморските циклони. Снежната покривка не е устойчива и се задържа 15-20 дни годишно. Характерни за този сезон са силните северни и

североизточни ветрове. Благодарение на меката зима, температурите бързо се повишават и още в началото на март средната денонощна температура на въздуха се задържа устойчиво над 5°C. Късните пролетни мразове се прекратяват обикновено след 25 март. Често явление са южните ветрове, които носят топъл средиземноморски въздух. Валежите през пролетта са по-малки от тези през зимата. Най-топлият летен месец е юли, когато средната температура на въздуха е 22,0-23,0°C. Валежите се запазват като количество, но поради високите температури на въздуха през втората половина на лятото настъпват чести засушавания. Есента идва късно - едва в началото на ноември температурата на въздуха спада под 10°C. Сумата на валежите леко се увеличава.

Режимът на валежите в климатичния район на Източна Средна България силно е повлиян от околните планински вериги и затова тук падат сравнително малко валежи. Ветровете в района са слаби и предимно северни и североизточни.

Вегетационният период е около 7 месеца.

Бранишко-Дервентски климатичен район

Този климатичен район обхваща северните части на Дервентските възвишения и долината на река Тунджа, южно от Поповската река. Теренът в по-голямата си част е хълмист и полупланински. Надморската височина започва от 50-100 м в равнината до 550 м по главното било на Дервентските възвишения. Температурните условия в ниската част не се различават много от Тунджанския район в Източна Средна България, но значително се променят с нарастването на надморската височина в нископланинската част. Зимата е по-студена - средната температура за януари спада до -0,5°C. Преобладаването на хълмисти и наклонени терени не позволява задържане на студен въздух и преохлаждане. Снежната покривка е по-устойчива само в най-високите части, но и там не се задържа повече от 20-25 дни. Зимните ветрове са най-силни, особено по високите части, и духат предимно от североизток.

Пролетта настъпва по-късно - средната денонощна температура на въздуха се задържа трайно над 10°C през второто десетдневие на април. Тя е сравнително хладна, но няма за късни интензивни мразове. Валежите през този сезон са по-ниски от зимните.

Лятото в района е слънчево, сухо и много топло. Средната юлска температура в равнинната част е около 23,0°C, а в по-високите части е между 20,0 и 21,0°C. Сумата на летните валежи се запазва почти същата, но по-голямата част от тях падат през първата половина на лятото, като през втората му половина и началото на есента се проявява рязко засушаване.

Есента е с около 2,0°C по-топла от пролетта. Средните температури спадат под 10°C през последното десетдневие на октомври. Есенните валежи са от порядъка на пролетните, като най-сух е месец септември.

Годишната сума на валежите е разпределена сравнително равномерно по сезони, което е характерно за преходните към средиземноморски валежен режим райони. И този климатичен район е доста тих – почти през половината от дните в годината изобщо не духат ветрове.

Вегетационният период и за този район е около 7 месеца.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Климатичен район на Източна Средна България (100-200 м н.в.)	11,4 / 12,9	-17,8 / -32,8	39,6 / 44,5
Бранишко-Дервентски климатичен район (100-550 м н.в.)	9,3 / 12,6	-20,0 / -32,4	36,2 / 39,9

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район надморска височина в метри	сума валежи годишно в мм	Месец максимална валежна сума	Месец минимална валежна сума
Климатичен район на Източна Средна България (100-200 м н.в.)	512-578	XI-XII	VIII
Бранишко-Дервентски климатичен район (100-550 м н.в.)	517-837	XI-XII	VIII-IX

Почви

Въпреки голямото разнообразие в петрографския състав на ДЛ "Елхово" не са се развили много различни почвени типове, което се дължи преди всичко на равнинния, слабо разчленен терен и малката денivelация на района. Тук се срещат три основни почвени типа: канелени горски почви, чернозем-смолници и наносни почви.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиално-делувиална	4,4	-
алувиално-ливадна	299,7	1,0
ливаден чернозем	519,1	1,6
чернозем-смолница	3355,7	10,6
канелена горска	27466,9	86,8
Всичко:	31645,8	100,0

Равнинният терен и малките превишения на територията на ДЛ "Елхово" не благоприятстват измиването на почвите от повърхностния воден отток, затова не се наблюдават масово активни ерозионни процеси. Общо ерозионни процеси в една или друга степен са се развили върху площ от 202,9 ха, което представлява 0,6 % от площта на лесничеството

Растителност

Според класификационната схема на типовете горски месторастения, територията на ДЛ "Елхово" попада в **Тракийската горскорастителна област** - подобласт Горна Тракия. Във вертикално отношение горските масиви са разположени в един пояс със съответните му подпояси, а именно:

Т-1 - Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори **Т-1-1 - Подпояс на крайречните и лонгозни гори (0-700 м н.т.)**

Естествените насаждения заемат около 40% от подпояса на крайречните гори. Те са представени от смесени насаждения от бяла топола, полски ясен, летен дъб, бряст и примеси от бяла върба, клен, дива круша, цер и черна елша и по-рядко от чисти насаждения от същите дървесни видове. На места под склопа им е формиран гъст подлес от бряст, мекиш и различни видове храсти - трънки, глог и т.н.

Създадените култури основно са тополови - клон И-214, И-45/51, R-16 и други. Освен тополови, в този подпояс са създадени и много култури от други видове - акация, полски ясен, летен дъб, сребролистна липа, червен дъб, явор, източен чинар и с опитна цел една култура от еукомия (*Eucommia ulmoides*).

Т-1-2 - Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0-500 м н.в.)

Естествената растителност заема 76,7% от площта на подпояса. Основни дървесни видове са дъбовете. Благуновите насаждения обхващат 1/3 (33,3%) от площта, около 1/3 (29,6%) са и чистите церови насаждения, като ги следват смесените благоуново-церови или церово-благунови насаждения. Около 10% се падат на насаждения от космат дъб, така че за другите дървесни видове остава по-малко от 1 %. Единично се срещат насаждения от мъждрян, сребролистна липа, габър, полски ясен и други. На по-бедни месторастения има и насаждения от келяв габър.

Повече от 90% от горите в този подпояс са издънкови. Семенните насаждения са предимно церови, на възраст от 70 до 120 години. В състава на повечето дъбови

насаждения влизат единично или с по 1-2 десети много други дървесни видове - различни видове липи, мъждрян, клен, бряст, горскоплодни - махалебка, киселица, дива круша и други. Под склопа на естествените насаждения много храстови видове - основно драката, но и глогът, дрянът, шипките и други, са образували гъст подлес, който заема до 50-60% от площите. Като подлес на места се явяват и келявият габър, мекишът и мъждрянът.

От създадените култури най-голямо участие имат черборовите култури – 65,6%. Успоредно с тях е залесявано и с бял бор, който е извън ареала си и след определена възраст започва масово да съхне и страда от насекомни вредители. Като се вземат предвид и културите от атласки кедър и зелена дуглазка, общо иглолистните култури надвишават 71% от площта на подпояса.

Тук се намират и голяма част от акациевите култури и издънковите насаждения от акации, които са се получили вследствие издънковото стопанисване на този дървесен вид.

В този подпояс са създавани и култури от горскоплодни видове. Орехите и бадемите са залесявани в градински схеми за събиране на плодове, но състоянието им е незадоволително. С ловностопанска цел на малки площи е залесявано и с други горскоплодни като дива круша, махалебка, киселица и други.

Залесявано е, макар и по-ограничено и с естествено срещащите се тук видове - благун и цер. Срещат се и култури от техните спътници сребролистна липа, полски ясен, както и червен дъб. Инцидентно е залесявано с айлант, бреза, гледичия и софора, които са създавани предимно с опитна или украсна цели. Единично на малки площи главно в деретата и тук има тополови култури.

*Таблица № 5
Разпределение на площта по дървесни видове*

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	409,2	1,6	34,3	0,1
Черен бор	3812,1	14,1	3679,9	11,7
Зелена дуглазка	4,4	-	4,6	-
Атласки кедър	1,2	-	494,4	1,6
Морски бор	0,3	-	0,3	-
Червен дъб	61,4	0,3	75,1	0,2
Летен дъб	111,1	0,3	154,9	0,5
Благун	8362,8	30,8	11444,4	36,2
Цер	8710,7	32,2	11462,3	36,3
Габър	27,4	-	30,7	0,1
Бряст	74,2	0,2	57,1	0,2
Явор	1,6	-	0,4	-
Бреза	1,3	-	6,0	-
Мъждрян	232,3	0,8	155,9	0,5
Орех	134,5	0,4	128,4	0,4
Акация	656,0	2,4	648,3	2,1
Космат дъб	3128,8	11,6	1772,4	5,6
Келяв габър	719,6	2,7	211,6	0,6
Айлант	5,6	-	0,9	-
Бадем	15,6	-	14,9	-
Брекиня	0,3	-	78,9	0,3
Върба	10,1	-	6,0	-
Гледичия	43,8	0,2	39,8	0,2
Джанка	0,9	-	3,9	-
Елша	0,2	-	-	-
Конски кестен	0,1	-	0,1	-
Клен	113,8	0,4	119,1	0,4
Круша	12,1	-	79,2	0,3
Дребнолистна липа	2,0	-	4,4	-
Едролистна липа	4,0	-	4,2	-
Сребролистна липа	76,3	0,2	277,6	0,9
Мекиш	21,9	0,1	15,9	-
Махалебка	21,7	0,1	10,1	-
Череша	0,8	-	25,1	0,1
Черница	0,1	-	0,1	-
Чинар	6,4	-	6,6	-

Явор негундо	0,3	-	0,3	-
Американски ясен	1,0	-	1,0	-
Полски ясен	117,8	0,6	171,9	0,5
Бяла топола	19,8	-	20,8	0,1
Сива топола	3,3	-	2,9	-
Черна топола	3,9	-	0,8	-
тп Bachelieri	3,8	-	-	-
тп I-214	129,4	0,5	107,4	0,3
тп I-45/51	41,9	0,2	260,9	0,8
тп R-16 Robusta	74,0	0,3	-	-
тп Regenerata	12,0	-	-	-
тп Vernirubens	17,4	-	1,2	-
Еукомия	1,4	-	1,4	-
Киселица	1,6	-	6,4	-
Миризлива върба	0,8	-	0,4	-
Софора	0,3	-	0,3	-
ВСИЧКО	27213,3	100,0	31623,5	100,0

Характеристика на горския фонд

Общата площ на ДЛ "Елхово" е 33314,7 ха. Залесената площ е 27213,3 или 81,7%, като от нея 20633,7 ха са естествени насаждения и 6579,6 ха са създадените култури. По вид на собствеността разпределението е дадено в Таблица № 6.

Таблица № 6

Разпределение на площите по собственост

Собственост	Площ в ха	%
Държавна	27797,5	83,4
Общинска	3547,6	10,6
Частна	1827,1	5,5
Временно стопанисвани от общината	-	-
Религиозна	117,8	0,4
На други юридически лица	24,7	0,1
ОБЩО:	33314,7	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	27213,3	81,7
Незалесена дървопроизводителна площ	4432,5	13,3
Недървопроизводителна площ	1668,9	5,0
Горски пасища	-	-
ОБЩО:	33314,7	100,0

Таблица № 8

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	6029,4 / 5401,3	18,1 / 19,8
Широколистни високоствъблени	908,6 / 692,5	2,7 / 2,5
За реконструкция	4514,8 / 3109,6	13,6 / 11,4
Издънкови за прерастване	-	-
Издънкови за превръщане	19740,0 / 16111,4	59,3 / 59,2
Нискоствъблени	1649,0 / 1592,5	4,9 / 5,9
Тополови	472,9 / 306,0	1,4 / 1,1
ВСИЧКО:	33314,7 / 27213,3	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 9.

Таблица № 9
Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	5657,4	5109,2	26225,4	21085,1	31882,8	26194,3
Защитни	117,4	96,3	508,8	295,5	626,2	391,8
Рекреационни	254,6	195,8	359,9	269,4	614,5	465,2
Защитени	-	-	5,0	5,0	5,0	5,0
Други	-	-	186,2	157,0	186,2	157,0
Общо ЗРЗТ	372,0	292,1	1059,9	726,9	1431,9	1019,0
Общо ДСФ+ЗРЗТ	6029,4	5401,3	27285,3	21812,0	33314,7	27213,3
Горски пасища	-	-	-	-	-	-
ОБЩО	6029,4	5401,3	27285,3	21812,0	33314,7	27213,3

По лесоустройствен проект за периода 1990-1999 година е предвидено общо ползване в размер на 32990 куб.м с клони (средно годишно 32990 куб.м), от което 23436 куб.м годишно от главни сечи и 9554 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсечени са общо 314103 куб.м (средно годишно 31410 куб.м) или 95,2% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 213059 куб.м (ср. год. 21306 куб.м) или 90,9%, а от отгледни и санитарни сечи 101044 куб.м (ср. год. 10104 куб.м) или 105,8% от предвиденото. Настоящото лесоустройство предвижда средногодишен добив от 39471 куб.м без клони (или 44395 куб.м с клони при 32990 куб.м по ЛУП от 1990 г.) – 23339 куб.м добив от главни сечи, сеч на надлесни дървета и реконструкция и 16132 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Санитарното състояние на горите в ДЛ "Елхово" е сравнително добро, като се изключат повсеместните пожари. Фактически около 60% от всички повредени насаждения са от пожари. Общо повреди са установени на 11,8% от залесената площ на лесничейството. Около 1/3 от иглолистните култури са засегнати от пожари. Отделно на някои места страдат от суховършия, снеголоми и нападения от насекоми. Дъбовете, които се намират в опожарените масиви, също са засегнати от пожарите, макар и по-слабо. Благоновите насаждения на места суховършат или са засегнати от трахеомикоза, а церовите насаждения страдат от мразобойни, кафяво слизотечение и гнилоти. Косматият дъб показва най-висока приспособимост към екстремалните природни условия и повредите при него са незначителни. Много голям процент повреди имат отделни култури от айлант, акация и други, в които сечите не са изведени навреме. Някои млади култури от летен дъб, полски ясен, явор и други са повредени от паша и незаконна сеч. Доста сериозни суховършия са констатирани при градинските култури от орех и бадем.

Засегнати от **пожари** са 3346 ха или 12,3% от залесената площ на лесничейството. Огромни поражения нанесоха пожарите през 2000 г., когато бяха опожарени 3078,1 ха горски фонд.

Засегнати от **суховършия** са 6,7% от всички гори в лесничейството. Засегнати са предимно благоновите насаждения, но съхнат на места и по-сухоустойчивите цер и космат дъб. Сериозни суховършия има в повечето насаждения и култури от акация и гледичия, които са престарели.

Основните нарушения са от незаконна сеч, като само за периода 1991-1993 са издадени над 600 акта. През ревизионния период са издадени актове за общо 1474 куб.м отсечена дървесина. Сериозно е положението и с незаконната паша – констатирани са 134 нарушения и са заловени общо 3962 глави добитък. През последните години се изостри проблема със заграбването на площи от горския фонд, които се оградят и обработват. Нарушенията от незаконен лов са общо 216, а убития дивеч е 27 броя.

Странични ползвания

Таблица № 10
За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1990-1999) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (2001-2010) средногодишно
Паша - площ	хектари	21426,7	21426,7	19133,5
Едър добитък	брой	13669	2281	18033
Дребен добитък	брой	85705	41293	95668
Сено	тона	80	-	

На територията на ДЛ "Елхово" се събират още смрадлика, горски плодове и други билки. Лесничейството отдава под наем млади топови култури на местното население за временно засяване със селскостопански култури.

Лечебни растения

Списък на лечебните растения, разпространени на територията на ДЛ "Елхово", които попадат под разпоредбите на Закона за лечебните растения:

Бадем (<i>Amygdalus communis</i>)	Къпини (<i>Rubus sp. diversae</i>)
Благун (<i>Quercus frainetto</i> Ten.)	Летен дъб (<i>Quercus robur</i> L.)
Блатно кокиче (<i>Leucosjum aestivum</i>)	Лечебна ружа (<i>Althea officinalis</i>)
Бреза (<i>Betula alba</i> L.)	Лопен благороден (<i>Verbascum nobile</i>)
Брекина (<i>Sorbus torminalis</i> L.)	Лопен гъстоцветен (<i>Verbascum thapsiforme</i> Schrad.)
Бръшлян (<i>Hedera helix</i> L.)	Лопен лечебен (<i>Verbascum phlomoides</i>)
Бъз тревист (<i>Sambucus ebulus</i> L.)	Махалебка (<i>Prunus mahaleb</i> L.)
Бъз черен (<i>Sambucus nigra</i> L.)	Мекиш (<i>Acer tataricum</i> L.)
Бял бор (<i>Pinus silvestris</i> L.)	Мента (<i>Mentha spicata</i>)
Бяла акация (<i>Robinia pseudoaccacia</i> L.)	Мента водна (<i>Mentha aquatica</i>)
Бяла върба (<i>Salix alba</i> L.)	Мъждрян (<i>Fraxinus ornus</i> L.)
Вълча ябълка обикновена (<i>Aristolochia clematitis</i> L.)	Обикновен габър (<i>Carpinus betulus</i> L.)
Глог обикновен (<i>Crataegus monogyna</i> Jacq.)	Обикновена леска (<i>Corylus avellana</i> L.)
Глухарче (<i>Taraxacum officinale</i> Web.)	Омайниче градско (<i>Geum urbanum</i> L.)
Горицвет (<i>Adonis vernalis</i>)	Орех (<i>Juglans regia</i>)
Девесил сибирски (<i>Heracleum sibiricum</i> L.)	Очанка (<i>Euphrasia sp. diversa</i>)
Дива тиква (<i>Bryonia alba</i>)	Пача трева (<i>Polygonum aviculare</i>)
Драка (<i>Paliurus aculeatus</i> Lam.)	Пелин обикновен (<i>Artemisia vulgaris</i> L.)
Дрян (<i>Cornus mas</i> L.)	Повет обикновен (<i>Clematis vitalba</i> L.)
Елшовиден зърнастец (<i>Frangula alnus</i>)	Подбел (<i>Tussilago farfara</i> L.)
Жълт кантарион (<i>Hypericum perforatum</i> L.)	Подъбиче бяло (<i>Teucrium polium</i> L.)
Залист бодлив (<i>Ruscus aculeatus</i> L.)	Подъбиче обикновено (<i>Teucrium chamaedris</i>)
Змийско мляко (<i>Chelidonium majus</i> L.)	Полски бряст (<i>Ulmus campestris</i> L.)
Иглика лечебна (<i>Primula officinalis</i> L.)	Полски хвоц (<i>Equisetum arvense</i>)
Източен чинар (<i>Platanus orientalis</i>)	Полски ясен (<i>Fraxinus oxycarpa</i> Willd.)
Камшик лечебен (<i>Agrimonia eupatoria</i> L.)	Равнец бял (<i>Achillea millefolium</i> gr.)
Киселица (<i>Malus silvestris</i> Mill.)	Равнец жълт (<i>Achillea clypeolata</i> Sm.)
Конски кестен (<i>Aesculus hippocastanum</i>)	Ранилист лечебен (<i>Betonica officinalis</i> L.)
Коприва (<i>Urtica dioica</i>)	Риган обикновен (<i>Origanum vulgare</i> L.)
Кукувича прежда (<i>Cuscuta europaea</i>)	Смрадлика (<i>Cotinus coggygia</i> Scop.)
Кукуряк миризлив (<i>Helleborus odorus</i> W. et K.)	Сребролистна липа (<i>Tilia argentea</i> Desf.)
Кучешко грозде черно (<i>Solanum nigrum</i> L.)	Трънка (<i>Prunus spinosa</i> L.)
	Червен божур (<i>Paeonia peregrina</i>)
	Червен кантарион (<i>Erythrea centaurium</i> Pers.)
	Черен имел (<i>Loranthus europaeus</i>)

Черна елша (*Alnus glutinosa* Gaerth.)
Шипка (*Rosa canina* L.)

Ягода горска (*Fragaria vesca* L.)

Видове от “Червена книга на НР България” и защитени от закона

В района на ДЛ “Елхово” се срещат следните растения, които са обявени за редки и защитени със заповед № 718/20.06.1989 г. на КОПС:

- Костова тлъстига (*Sedum kostovii*), която се среща в отделни находища на каменливи терени в землището на с.Лесово.
- Стрибърниева ведрица (*Fritillaria stribrnyi*), от която е установено едно находище северозападно от гр.Елхово.
- Стрибърниева козя брада (*Tragopogon stribrnyi*), която се среща заедно с разпространената в района на с. Попово полска козя брада (*Tragopogon pratensis*).
- Веленовскиев горски вечерник (*Hesperis sylvestris* ssp. *velenovskii*), разпространен по Манастирските възвишения.
- Тракийски клин (*Astragalus thracicus*), който се среща по сухите голини на Бакаджиците.
- Български лен (*Linum tauricum* ssp. *bulgaricum*), от който има отделни находища по Дервентските възвишения.

Защитени територии

На територията на “Елхово” са обявени следните защитени природни обекти:

Природна забележителност Пещера “Дрънчи дупка” – обявена със заповед № 0037/11.01.1968 г. на МГГП, с обща залесена площ 5,0 ха.

Поддържаните резервати “Балабана” и “Долна Топчия” с обща площ 548,0 ха се стопанисват от МОСВ и не са обект на лесоустройство.